

اخبار نمایش

شروع به کار اولین ماشین
خیمه شب بازی ایران در چابهار

اولین ماشین خیمه شب بازی ایران در چابهار به راه افتاد. به گزارش هنر آنلاین، خانه موزه خیمه شب بازی ایران با همکاری سازمان منطقه آزاد چابهار برای کودکان این منطقه ۳۰۰ اجرا برگزار می کند که این اجراها تا پایان سال و دوره های مختلف برگزار می شود. خانه موزه خیمه شب بازی ایران اسفند ۹۷ در تهران افتتاح شد و مدیریت آن به عهده سیاوش ستاری و ستاره اسکندری است.

برگزاری نخستین سمینار
پژوهشی «مطالعات اجرا»

اولین سمینار پژوهشی «مطالعات اجرا» که به همت کانون تئاتر دانشگاهی اداره کل هنرهای نمایشی و با همکاری معاونت پژوهشی دانشگاه هنر (دانشکده سینما و تئاتر) برگزار می شود، پذیرای مقالات علاقه مندان خواهد شد. به گزارش روابط عمومی اداره کل هنرهای نمایشی، کانون تئاتر دانشگاهی بنا دارد مرداد سال جاری سمیناری با مسئله جستی اجرا (Performance) و با عنوان «مطالعات اجرا» برگزار کند. تقویت فعالیت های فکری، پژوهشی با هدف گرفتن نیاز جامعه دانشگاهی تئاتر به تبادل ایده های مرتبط با نظریه تئاتر، در نظر گرفتن مفهوم بسامقوله اجرا و ظهور آن به عنوان یک گرایش در تولیدهای تئاتری روز ایران و به بحث گذاشتن معانی نظری و تاریخی آن از جمله اهداف برگزاری اولین سمینار «مطالعات اجرا» است. محوریت این سمینار متوجه آن بخش از هنر نمایش است که انشاقی از تئاتر در آماتیک، بازنمایانه و متعارف محسوب می شود و خود را با اعتبار بخشی به مفهوم اجرا و تلاش برای دستیابی به معنای محض آن معرفی کرده است. موضوعات این سمینار شامل دو محور مطالعات بومی و غیر بومی است. چکیده های در یافتی پس از تأیید هیئت علمی سمینار به این رویداد راه می یابند و در قالب سخنرانی توسط پژوهشگر ارائه می شوند. متقاضیان باید تا ۲۷ اردیبهشت چکیده خود را به همراه مشخصات فردی، نشانی ایمیل و شماره تلفن در دو فرمت Word و pdf به نشانی ایمیل universitycenter@theater.ir ارسال کنند. اعلام نتایج چکیده های پذیرفته شده نیز اول خرداد صورت می گیرد. زمان و مکان برگزاری سمینار ۷ و ۶ مرداد سال جاری در سالن مشاهیر مجموعه تئاتر شهر خواهد بود.

موضوع نمایش «کودک هسری» است
روایت امیرعباس رنجبر
از نمایش «نه نه نه»

نمایش «نه نه نه» به نویسندگی و کارگردانی امیرعباس رنجبر از ۲۹ فروردین ماه ساعت ۱۸ در سالن شماره یک خانه نمایش مهرگان روی صحنه است و بازیگران این اثر نمایشی شیرین عطالهی، فائزه محمدنجلر، ناهید عساکر، مرصیه محمدپناه، سپیده مسائلی، نگین و کیلی، مرصیه محمدپناه، سپیده سعادی، زهرافدوی صامتی و رضا افشار هستند. نویسند و کارگردان نمایش «نه نه نه» در گفت و گویا هنر آنلاین در مورد این نمایش، گفت: در نمایش «نه نه نه» تمام تلاش خود را کرده ام تا واقعیتی را نشان دهم، بلکه تأثیرگذار باشم. امیرعباس رنجبر با اشاره به این که هنرمندان باید نسبت به اتفاقات جامعه خود و جهان هستی واکنش نشان دهند، گفت: هنر ذاتاً تعریف پذیر نیست و تمام قرار دادهای تعریف شده در حوزه هنر شاید در زمان و مکان دیگری شکسته شود.

مجموعه تئاتر شهر برای
همه مامور تولید تئاتر
حرفه ای ایران است و
انتظارات زیادی از آن
می رود. در این راستا برای
سال ۹۸ با تغییراتی روبرو
خواهیم بود که این بر نامه ها
آغاز شده و بخشی از یک
برنامه بلندمدت تر است

از امیدهای من تبدیل بلیبوردهای اطراف مجموعه تئاتر شهر به تلویزیون شهری است و در این زمینه رایزنی هایی با شهرداری شده است. در کنار آن امیدوارم بتوانیم به زودی دوباره باشگاه مخاطبان را فعال کنیم. او در پاسخ به سوالی، یکی از نکات مورد توجه خود را بهبود فرایند تعامل و پاسخ دهی به درخواست های اجرا خواند و گفت: وقتی از عنوان شورا برای انتخاب آثار در یک مجموعه تئاتری استفاده می کنیم با یک نهاد با اعضای مواجیم که مصوبه دارند اما در دوره فعالیت من شورا تشکیل نشده بلکه مشاورانی در کنارم هستند که این دو باهم تفاوت دارند. در شورا همیشه حرف و حدیث هایی هست که سلیقه اعضا محدود کننده تنوع آثار اجرایی است. اما استفاده از مشاوران امکان دخیل شدن سلاقی متعددا افزایش می دهد. اسدی تصریح کرد: بیشتر از ۳۰۰ درخواست اجرا به تئاتر شهر داده شده که حدود نیمی از آن مربوط به دوره پیش از من است. از این تعداد ۹۰ مورد جدا شد و از میان آنها هم تعدادی برای اولویت اجرا در سال ۹۸ انتخاب شد و از شهریور هم درخواست برای اجراهای جدید را می پذیریم. او همچنین در پاسخ به سوالی مبنی بر نگرانی از تبدیل این مجموعه به فضایی خصوصی، گفت: قرار نیست تئاتر شهر تبدیل به سالن خصوصی شود، اما ساز و کار آن تغییر خواهد کرد.

اجرا کنیم که در ساماندهی محوطه مجموعه و بهبود آن تأثیر خواهد داشت چرا که معتقدم رویکردهای سلبی در این زمینه جواب نمی دهد. او ادامه داد: تصمیم داریم در اطراف تئاتر شهر اگر قرار است بساطی گسترده شود، این بساط فرهنگ باشد. البته برای تحقق این هدف، نیازمند همکاری بینا فرهنگی با بخش های مختلف هستیم. اما اگر این محوطه به عرضه کالاهای فرهنگی اختصاص داده شود می توانیم به تبدیل آن به یک گذر فرهنگی امیدوار باشیم.

اسدی تشریح کرد: یکی از اتفاقاتی که سال گذشته پیگیری شد بهسازی ساختمان و سالن های تئاتر شهر بود؛ هر چند این رایزنی ها پیش از حضور من آغاز شده بود اما من هم از همان بدو شروع فعالیتیم. تعامل با وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، برای بهسازی و نوسازی تجهیزات و سازه تئاتر شهر را پی گرفتیم. در سال ۹۶ بود جای برای تعمیر ماشینری سالن اصلی مصوب شد اما تخصیص نیافته بود که در پایان آن سال توانستند بخشی از آن بودجه را به سال ۹۷ انتقال دهند.

مدیر تئاتر شهر با اشاره به اینکه سالن چهار سو هم در حال نوسازی است و اجرای بعدی با صندلی های نو خواهد بود، گفت: در سالن اصلی هم صندلی ها تعویض می شوند. اسدی همچنین خبر داد: همچنین دفتر طرح های عمرانی مشاوری می گیرد تا امکانات آکوستیک سالن اصلی را بررسی و مشکلات صدای آن را پس از اتمام مطالعات در آینده رفع کند. او در ادامه با اشاره به فضای پیرامون تئاتر شهر گفت: این فضا آسیب هایی جدی به بدنه تئاتر شهر زده و مضرات اجتماعی اطراف آن از آن دهنده است. بافت اجتماعی ساکن در اطراف مجموعه، مخاطراتی برای مخاطبان و خود بنا ایجاد کرده است؛ از کاشی دزدی تا زدی مورد منابع انسانی مدیریت مجزا خواهد داشت و یک مدیریت اجرایی هم در کنار آن شکل خواهد گرفت.

اسدی یادآور شد: علاوه بر سالن ها، می خواهیم فرصت های اجرایی دیگری را در محوطه و پیرامون تئاتر شهر احیا کنیم که مجموعه روی آن دخالت بیشتری خواهد داشت و به تولید آثاری در کافه های تئاتر شهر بپردازیم. در پیرامون مجموعه هم باید برنامه هایی

تئاتر شهر کمپانی تولید تئاتر می شود

دولتی و غیر دولتی راه اندازی خواهد شد. برای این چشم انداز از امسال تلاش مان را شروع کرده ایم و امیدواریم تا دو سه سال آینده جواب دهد. اسدی اتفاق می تواند اطمینان خاطر برای گروه های هنری ایجاد کند که در اجرا در این مجموعه، پشتوانه مالی و معنوی دارند. همچنین می توانیم در آینده تور استان ها هم برای آثار تولید شده در تئاتر شهر برگزار کنیم و حتی در آینده چشم انداز تور بین المللی هم داشته باشیم. امیدوارم با حمایت کافی بتوانیم این اهداف را محقق کنیم چرا که می تواند تحولی در فضای کیفی و درون مایه ای و تنوع آثار ایجاد کند. او با تأکید بر اینکه «پس مهم ترین اتفاقی که در تغییر ساختار تئاتر شهر رخ داد، راه اندازی دفتر تولید و جذب منابع دولتی و غیر دولتی و دفتر رایزنی هنری بود» گفت: در این ساختار جدید، ایجاد کرده است؛ از کاشی دزدی تا زدی مورد منابع انسانی مدیریت مجزا خواهد داشت و یک مدیریت اجرایی هم در کنار آن شکل خواهد گرفت. اسدی یادآور شد: علاوه بر سالن ها، می خواهیم فرصت های اجرایی دیگری را در محوطه و پیرامون تئاتر شهر احیا کنیم که مجموعه روی آن دخالت بیشتری خواهد داشت و به تولید آثاری در کافه های تئاتر شهر بپردازیم. در پیرامون مجموعه هم باید برنامه هایی

دیگر هم تغییراتی در حال رخ دادن است و آنچه شاهد اجراهایی با اولویت فرهنگی و رویکرد اقتصادی خواهیم بود. مدیر تئاتر شهر با بیان اینکه بر جسته کردن اولویت فرهنگی و اقتصادی برای مادر تئاتر شهر اهمیت دارد، گفت: این مجموعه اولویت فرهنگی را به درآمدهای تریج می دهد و آنچه در سیاست انتخاب آثار به آن توجه شده، تمرکز بر رویکرد فرهنگی است. اسدی با اشاره به اینکه تغییری در سالن پلاتو اجرا خواهیم داشت که آن را به ماهیت قدیمی خود برمی گرداند، گفت: میل داریم آن را به عنوان کارگاه نمایش معرفی کنیم که به فرصت سازی اجرا برای کارهایی می پردازد که به معرفی نسل جوان و ارائه دستاوردهای هنری منجر شود. در این راستا به زودی فراخوانی منتشر برای رویکرد پژوهش محور اجراها و کارهای مبتنی بر کنش ها و رویکردهای تازه هنرمندان در آن منتشر خواهد شد. او ادامه داد: پروژه قشقای تئاتر شهر قبلا در این راستا اجرا می شد اما در سال جدید چیزی شبیه آن پروژه که ترکیب ورکشاپ و نشست ها بود در کارگاه نمایش ارائه خواهد شد. تلاش داریم تا فضای تعامل و گفتگوی مناسب بین هنرمندان و همچنین بسامقوله مخاطب، در مجموعه تئاتر شهر اتفاق بیفتد.

مدیر مجموعه تئاتر شهر سعید اسدی از تغییر ساختار مجموعه تئاتر شهر در سال جدید، تعطیلی سالن اصلی برای تعمیر ماشینری، محصور شدن این مجموعه، تبدیل آن به یک کمپانی تولید تئاتر و برنامه های دیگر در قالب یک برنامه پنج ساله خبر داد. به گزارش خبرنگار ایلنا، سعید اسدی در یک نشست خبری که در روز در سالن کنفرانس این مجموعه برگزار شد، گفت: مجموعه تئاتر شهر برای همه ما محور تولید تئاتر حرفه ای ایران است و انتظارات زیادی از آن می رود. یکی از مسائل ما مواجهه با جامعه هنری و مخاطبان است. در این راستا برای سال ۹۸ با تغییراتی روبرو خواهیم بود که این برنامه ها آغاز شده و بخشی از یک برنامه بلندمدت تر است که سعی کردیم آن را پیگیری کنیم. او در ادامه به تشریح محورهای این برنامه پنج ساله پرداخت و گفت: تئاتر شهر همواره با دو اتفاق اجراها و رویدادها همراه بوده که امسال هم ادامه خواهد داشت اما با کیفیت متفاوت تر و برنامه ریزی مشخص تر. اسدی با اشاره به حوزه اجراها، گفت: سالن اصلی فرصتی مناسب برای ارائه کارهای بزرگ تر است که امیدوارم با بهسازی در سال جدید شاهد اجراهای بهتری در آن باشیم. البته در سالن های

خبر

نگاهی به نمایش «سیزده»

خشونت؛ مفهومی حذف نشدنی از جهان امروز

فائزه ناصح، دکترای روانشناسی عمومی

غرق به خون که در همه جای صحنه پراکنده شده اند، روبرو می شوند. بطور خلاصه در نمایش «سیزده» کاراکتر «کریس» زخمی و رنجور، قصد دارد پیش از موعد تولدش، جشنی بپا کند و از اینرو مهمانان و دوستان خود را از شهرهای دور و نزدیک به ضیافتی که ترتیب داده دعوت می کند. داستان از این قرار است که «کریس» دارای برادری به نام «جودا» است که از خشمی غیر قابل توصیف از برادرش، مادرش و دیگر مهمانانی که قرار است در ضیافت تولد حضور داشته باشند، لبریز است؛ بطوریکه قصد دارد در این جشن، به نوعی هم به حساب برادر و مادرش برسد و هم مهمانانی که هر یک اسیر در گناهی کبیره اند. «جودا»، شخصیتی است که خود را مومن از تدو کسی می پندارد که از هر گناه و معیصتی منزه است؛ او خود را به سالن دادخواهی می داند که در

مقام دادگستر زمانه باید جامعه را از معصیت پاک نماید. بر این اساس شخصیت «جودا» با برنامه ریزی از پیش تعیین شده به منظور اجرای عدالت دست به قتل عام تمامی مهمانان و خانواده خویش می زند. بازتابی از رفتارهای برخاسته از سوی جامعه است که با عقده ها، خشم ها و سرکوبی های بی شماری در خلال زندگی روبرو شده است که در رهگذر عمر هر گز فرصت و موقعیتی برای ابراز خویش شدن کسب نکرده تا سر خورده گی های خویش را به نوعی ترمیم نماید. به واقع می توان اظهار داشت «جودا» زاییده جامعه هدف خویش است. او در گذران زندگی بطور بسیار زیادی از مادر و برادران خویش بی توجهی دریافت کرده و بسیار سر خورده شده است. حال برای وی شرایطی مهیا شده تا از این موقعیت

به بدترین شکل ممکن بهره برد تا جایی که حتی برای حق زنده بودن و یا نبودن اطرافیان خویش، گناهکار بودن یا نبودن آنها تصمیم می گیرد و حکم صادر می کند. از همین روست که نتیجه کار فاجعه خونینی است که در صحنه برهنه نمایش به شکل عریان ترین شکل ممک، خشونت به تصویر کشیده می شود. در واقع نمایش «سیزده» عمیق ترین دردهای بشری را در قالب صحنه های بسیار ناپهناجر به تصویر می کشد. حال سوالی بسیار قابل تاملی که در ذهن بسیاری از مخاطبان شکل می گیرد آن است که آیا برای رساندن پیام و مقصود خویش، نمایش این حجم از خشونت و صحنه های خونبار جایز است؟ به واقع باید یادآور شد یکی از رسالت های هنر در عرصه های تئاتر و سینما همین است که گهگاهی زشتی ها را بصورت عریان به معرض نمایش بگذارد؛ در واقع باید گفت کوششکی با نمایش صحنه های سراسر خشم و خشونت که همیشه از دوران کودکی تا به بزرگسالی بواسطه بزرگترها نفی شده است، می خواهد این پیام را به مخاطبان انتقال کند که در

جهان واقعی خشونت و نفرت صدها مراتب بدتر از آن چیزی که در صحنه تئاتر نشان داده می شود، وجود دارد. در واقع کوششکی در نمایش های خود بانسان دادن زشتی ها و هر کاری که نفی می شود، تصمیم دارد دانسان ها را به سمت هوشیاری و بیداری سوق دهد. از اینرو برای مخاطب دنیایی واقعی را در عریان ترین حالت ممکن ترسیم می کند که در آن زجر و لیخند در کنار هم زندگی می کنند. باتوجه به مطالب مطرح شده باید خاطر نشان کرد نمایش «سیزده» بطور کلی به بیان معضلات اجتماعی و دردهای جامعه انسانی با تأکید بر نقش خانواده و والدین بر شکل گیری شخصیت افراد می پردازد و از این منظر نمایش بسیار تأثیر گذاری است که آدمی را به فکر فرو می برد تا به واکاوی رفتارهای خویش بپردازد که چقدر آگاهانه و گاه ناآگاهانه با رفتارهای فیک و دست دوم به اطرافیان خویش زخم های سطحی و عمیق وارد کرده است. از این رو «سیزده» جزو نمایش های دغدغه مندی است که دیدن آن خالی از لطف نیست.